

beslige, ikke at tale om vigtigere Tjenestecontracter. I § 47 handles om Contracter om et bestemt Arbeides Udførelse for Exempel Bærskleie, Entreprise. Jeg er overbevist om, at disse Contracter, der efter Lovudkastet skulle skrives paa 2den Klasse's Papir, om de endog saa kunde ønskes oprettede af Vedkommende, dog ikke ville blive oprettede. Det er ofte ønskeligt, at der, f. Ex. mellem Husbond og Thende eller imellem den, der yder Arbeidet, og den, der skal modtage Arbeidet, bliver oprettet skriftlig. Overenskomst, men Følgen af Udcastet vil blive, at der gjøres Afkald derpaa, naar det skal besværes med en Afgift af $\frac{1}{6}$ pCt. til Papir af 2den Klasse. Staten vil kunne vinde en Indtægt, naar man gaaer til et lavere Stempel, og den Private vil vinde betydeligt, idet han faaer en Sikkerhed, thi i disse Contracter vil der, naar de ere skriftlige, have en ganske anden Sikkerhed, end naar det er en reen mundtlig Overenskomst. Der er ligeledes med Hensyn til Vexler et Moment, som jeg vil tillade mig at fremføre. Det er vistnok et lavt og billigt Stempel for korte Vexler, nemlig 8 Skilling, men dette kan dog i ikke saa Tilfælde blive for høit; lad os sætte, at der er Tale om at trække en Vexel paa 14 Dages Dato eller 8 Dages Sigt paa 20 Rd., da tør jeg paastaae, at man vil krympe sig ved at betale 8 Skilling, derimod vil man vistnok hellere udstede en Anviisning, og jeg har ikke kunnet finde Noget om, at disse Anviisninger skulle stemples. Nu troer jeg, at det vil være langt bedre at sige, at alle Vexler paa 14 Dages Dato eller 8 Dages Sigt, f. Ex. under 50 eller 100 Rd., skrives paa 4=Skilling's Papir, thi dette vil sandsynligviis aldeles affstaae de Anviisninger, der nu bruges i saa høi Grad, idet der ikke trækkes Vexler paa 8 Dages Sigt eller 14 Dages Dato, men Betaling erlægges ved Præsentation af Anviisningen. Man har jo ved meget strenge Mulkter søgt at hævde Lovudkastet netop i det Tilfælde, hvor der kun betales et ringe Stempelgebyr, og netop disse 8=Skilling's Stempler ere beffyttede i meget høi Grad, og jeg troer med Rette, thi det er den eneste Maade at hævde Anvendelsen af flige Stempler paa, den at sætte strenge Mulkter for alle Personer, der have med dem at gjøre og overtræde Loven.

Men Mulkten vil naturligviis ikke hindre, at man benytter mundtlig Contract eller bruger en skriftlig Anviisning istedetfor det Papir, man vilde bruge med et lavere Stempel; der er saaledes Anledning til at prøve, om man ikke i visse Tilfælde skal gaae lavere end Udcastet, saaledes som af mig antydet; f. Ex. til 4 Skilling's Stempler. Det er ligeledes et Spørgsmaal, om man ikke skulde udvide Loven til qvitterede Regninger. Jeg troer det gjælder om at finde saavidt muligt mange Gjenstande at beskaffe, og trænge ind i de forskjellige Forhold ved at anvende ringe Skat, men søge at ramme Alle. Man kan ikke tage ganske smaa Regninger, men lad os for Exempel tage qvitterede Regninger paa 25 Rd., thi hvad Grund er der egentlig til at undtage dem fra et lavt Stempelgebyr? Lad os ogsaa her anvende 4 Skilling's Stempler og fastsætte strenge Mulkter, naar de ikke benyttes. Jeg troer, at det vil føre til, at man vil undlade at modtage qvitterede Regninger, der ikke ere skrevne paa stemplet Papir, naar man holder sig til en saa lav Beskatning som denne; det er i alt Fald et Forsøg værd. Der er et Spørgsmaal ved § 54, som er lidt uklart; det vedrører ikke Realiteten, men det forekommer mig, at der er en Uklarhed i Loven, som det maaskee kunde være hensigtsmæssigt at hentele Dmærksomheden paa. Der siges i denne Paragraph, at enhver Thændehaver af et stempelpligtigt Exemplar af en Vexel er pligtig at sørge for Stempelafgiftens Berigtigelse; — det er vistnok aldeles rigtigt i alle de Tilfælde, hvor for Exempel en Mand indkasserer en Vexel, at han skal sørge for, at den har Stempel, om den ogsaa kommer til ham fra Udlandet — og det er rigtigt, at man overhovedet fordrer Stempel paa udenlandske Vexler — men sæt, at der bliver sendt en Kjøbmand til Incassation en Vexel fra en Mand, som han ikke har Noget med at gjøre, da vil det unægteligt være meget haardt, om man vilde idømme ham en Mulk, fordi han havde liggende i sin Pult en saadan Vexel, som ikke var accepteret — hvis den var det, saa maatte Vedkommende sørge for, at den blev stemplet. Jeg troer, at der burde sættes en Bestemmelse, hvorefter vedkommende Thændehaver kan friggjøre sig for Mulkten, ved f. Ex.